

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418202571
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6418202571.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: Y. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v N., U. č. XXX/X, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Milan Gocník, LLM, advokát a prokurista, proti žalovanej: N. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v A. nad Q., T. H. č. XXX/XX, zastúpenej Mgr. et. Mgr. Líviou Šouc Kostovou, advokátkou so sídlom v Žiari nad Hronom, Pod Donátom č. 5, o zaplatenie 4.500,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 25C/9/2018-108 zo dňa 28.06.2019, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 4.500,- € s príslušenstvom (prvý výrok) **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok) **m e n í t a k**, že žalovaná je **p o v i n á** nahradiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalobcu pred súdom prvej inštancie.

Žalovaná je **p o v i n á** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.500,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.11.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého žalobca ako veriteľ na jednej strane a žalovaná ako dlžníka na strane druhej uzavreli zmluvu o pôžičke zo dňa 13.10.2017, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažnej pôžičky v sume 4.500,- € v hotovosti žalovanej, ktorá podpisom zmluvy potvrdila prevzatie požičanej sumy, ktorú sa zaviazala jednorazovo vrátiť v hotovosti do 31.10.2017; v uznaní dlhu zo dňa 13.10.2017 žalovaná

ako dlžník uznala svoj dlh voči žalobcovi ako veriteľovi, čo do dôvodu (pôžička zo dňa 13.10.2017) aj výšky (4.500,- €) a zaviazala sa dlh uhradiť žalobcovi najneskôr do 31.10.2017 v hotovosti.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie vznikol medzi žalobcom a žalovanou právny vzťah zo zmluvy o pôžičke zo dňa 13.10.2017, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi dlh v sume 4.500,- € do 31.10.2017; skutočné odovzdanie finančných prostriedkov v sume 4.500,- € z titulu pôžičky žalovanej zo strany žalobcu mal súd prvej inštancie preukázané prehlásením žalovanej v samotnej zmluve o pôžičke ako aj výpoveďami svedkov (E. U. a H. U.), ktorí boli prítomní pri odovzdaní peňazí; žalovaná nepreukázala svoje tvrdenie, že neprevzala peniaze od žalobcu z titulu tvrdenej pôžičky, pričom svedkovia navrhnutí žalovanou (R. F., M. Y. a Y. C.) neboli prítomní pri odovzdaní peňazí a o existencii zmluvy o pôžičke mali len sprostredkované informácie od žalovanej; žalovaná navyše uznala dlh z titulu pôžičky a zaviazala sa ju vrátiť žalobcovi; obsah spornej zmluvy o pôžičke a uznania dlhu vyhodnotil súd prvej inštancie ako dostatočne určité a zrozumiteľné, aby žalovanej bolo zrejmé, že ich podpisuje za účelom vrátenia pôžičky a uznania dlhu; súd prvej inštancie nemal preukázané tvrdenie žalovanej, že zmluvu o pôžičke a uznanie dlhu podpisovala pod nátlakom „z dôvodu, že v tom čase ukončovala pracovný pomer s p. U.“, keď argumentoval, že mal „preukázané, že žalovaná bola zamestnaná v spoločnosti U. s.r.o. (...) nie u pána U.; v zmysle potvrdenia o zamestnaní bola žalovaná v spoločnosti U. s.r.o. zamestnaná od 02.10.2015 do 19.10.2017; o tejto skutočnosti svedčí aj žalovanou doložená pracovná zmluva zo dňa 02.10.2015 a dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.10.2017; táto dohoda o skončení pracovného pomeru bola podpísaná o niekoľko dní neskôr ako samotná zmluva o pôžičke a uznanie dlhu“; podľa súdu prvej inštancie „žalovaná nepreukázala opak tvrdení žalobcu, súd v konaní ani nezistil žiadny dôkaz spôsobilý spochybniť alebo vyvrátiť tvrdenia žalobcu a ním predložené listinné dôkazy o základe a výške uplatneného nároku vrátane príslušenstva, preto žalobe žalobcu o zaplatenie istiny vo výške 4.500,- € s príslušenstvom titulom vrátenia pôžičky v celom rozsahu vyhovel“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 558, § 657 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej plnú náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 06.08.2019 (č.l. 124-127 spisu). Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v celom rozsahu. Vyjadrila názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jej právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu nesprávnych skutkových zistení argumentovala, že z vykonaného dokazovania žiadnym spôsobom nevyplývalo, že medzi ňou a žalobcom došlo k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke a to vzhľadom na absenciu preukázania reálneho odovzdania finančných prostriedkov v sume 4.500,- € zo strany žalobcu; v tomto smere poukázala na to, že (1) žalobca uviedol, že ním údajne odovzdané finančné prostriedky boli odovzdané v obálke, avšak svedkyňa U. uviedla, že údajne odovzdané finančné prostriedky neboli v obálke, (2) žalobca uviedol, že ním údajne odovzdané finančné prostriedky prerátal a odovzdal pred svedkom U., avšak svedok U. uviedol, že on peniaze nerátal, nevie uviesť v akej hodnote, koľko a akým spôsobom boli peniaze odovzdané, (3) svedkyňa U. uviedla, že nevie uviesť konkrétnu výšku údajne odovzdané sumy, pričom výslovne uviedla, že si „myslí“, (4) svedkyňa U. uviedla, že údajne odovzdané finančné prostriedky nerátala, pričom výslovne uviedla, že predmetnú vec (pôžičku) neriešila a mala o nej (pôžičke) vedomosť iba zo strany žalobcu; preto vyjadrila názor, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalobca poskytol jej osobe akékoľvek finančné prostriedky, resp. finančné prostriedky v sume 4.500,- €; aj v prípade preukázania poskytnutia pôžičky jej osobe, nebola preukázaná konkrétna suma (t.j. 4.500,- €) a to vzhľadom na neurčité a (právne a skutkovo) bezvýznamné svedectvo svedka U. a svedkyne U.; súčasne vyjadrila názor, že z vykonaného dokazovania vyplývali ňou tvrdené skutočnosti týkajúce

sa podpísania žalobcom predložených dokumentov, na podklade ktorých žalobca vyvodzuje údajnú existenciu dlhu voči jeho osobe; poukázala na výpovede svedkov M. Y. a Y. C., ktorí detailne opísali správanie a praktiky žalobcu voči jeho zamestnancom ako aj voči nej; obidvaja svedkovia zhodne uviedli, že v inkriminovanom období údajného uzavretia zmluvy o pôžičke nedisponovala žiadnymi finančnými prostriedkami väčšieho rozsahu a ani žiadne finančné prostriedky nepotrebovala, ktorú potrebu mala uspokojiť dotknutou pôžičkou; nie je pravda, že nenavrhol doplniť dokazovanie vo vzťahu k preukázaniu manka spôsobenému žalobcovi, pretože výsluch ňou navrhnutých svedkov preukázal skutočný dôvod, na základe ktorého musela žalobcovi podpísať predložené dokumenty; vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci argumentovala, že súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že žalobca uniesol dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania uzavretia zmluvy o pôžičke, pretože nebolo preukázané reálne odovzdanie finančných prostriedkov jej osobe v konkrétnej sume, resp. v sume 4.500,- €; nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie, že na preukázanie odovzdania finančných prostriedkov postačuje vyhlásenie v spornej zmluve o pôžičke, pretože na vznik pôžičky je potrebné odovzdanie veci dlžníkovi zo strany veriteľa; nesúhlasila ani s právnym posúdením súdu prvej inštancie ohľadne splnenia podmienok pre uznanie dlhu, ktoré žalobcovi v omyle podpísala; vyjadrila názor, že nakoľko dokazovaním bolo preukázané, že žalobca jej neodovzdal finančné prostriedky, došlo aj k vyvráteniu právnej domnienky existencie dlhu v čase uznania a to najmä na výpovede navrhnutých svedkov, ktorí uviedli, že reálne odovzdanie peňazí žalobcom jej osobe nevideli, nemali peniaze prerátané a všetky informácie týkajúce sa veci mali sprostredkované iba zo strany žalobcu; nesúhlasila ani s argumentáciou súdu prvej inštancie, že po podpise zmluvy o pôžičke a uznania dlhu tieto žiadnym spôsobom nenamietala, pretože aj v prípade podania žaloby o určenie neplatnosti týchto právnych úkonov by táto bola neúspešná pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení; porušenie svojho práva na spravodlivý proces videla v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku; na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 23.08.2019 (č.l. 139-142 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalovanej uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a v celom rozsahu sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom, ktorý považuje za vecne správny a náležité odôvodnený; k námietkam žalovanej ku skutočnostiam zisteným súdom prvej inštancie z výpovedí svedkov (E. U. a H. U.) uviedol, že nakoľko k uzavretiu zmluvy o pôžičke a uznaniu dlhu došlo dňa 13.10.2017 a k výsluchu svedkov došlo dňa 26.04.2019, je prirodzené, že svedkovia si uvedenú situáciu nepamätali detailne, nakoľko od podpisu zmluvy a uznania dlhu prešiel skoro rok a pol; samotná skutočnosť, či boli alebo neboli finančné prostriedky v sume 4.500,- € odovzdané žalovanej v obálke alebo nie, nemá vplyv na skutočnosť, že tieto finančné prostriedky boli žalovanej odovzdané; skutočnosť, že si svedkovia po tak dlhej dobe nepamätali výšku predmetných finančných prostriedkov nemení nič na zistení, že boli obidvaja pri odovzdaní finančných prostriedkov prítomní, čo potvrdili aj svojimi výpoveďami; zdôraznil, že žalovaná úmyselne vytrháva z kontextu časti výpovede svedkyne U., ktorá pri výpovedi uviedla, že bola svedkom reálneho odovzdania finančných prostriedkov žalovanej; pokiaľ ide o výpovede svedkov navrhnutých žalovanou (R. F., M. Y. a Y. C.), títo neboli prítomní pri odovzdávaní peňazí a súčasne vyjadril názor, že vzhľadom na priveľa detailov v ich výpovediach vyjadril názor, že ich výpovede boli naučené a do značnej miery ovplyvnené žalovanou; súčasne zdôraznil, že žalovaná v priebehu konania nenamietala pravosť svojho podpisu na zmluve o pôžičke a uznaní dlhu; ako bolo zrejme aj počas konania pred súdom prvej inštancie nikdy nebol zamestnávateľom žalovanej, preto jej nemohol dať výpoveď, súčasne je zrejme, že žalovaná neskončila pracovný pomer výpoveďou, ale dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.10.2017, preto tvrdenia žalovanej ako aj svedkov Y. a C. o údajnom podpise výpovede považuje za vykonštruované; ďalej argumentoval, že v spore preukázal nielen uzavretie zmluvy o pôžičke a uznanie dlhu, ale aj odovzdanie predmetných finančných prostriedkov v sume 4.500,- €; na základe uvedeného navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku.

2.3 Vyjadrenie žalobcu doručil súd prvej inštancie právnej zástupkyňi žalovanej do vlastných rúk dňa 16.01.2020 prostredníctvom elektronickej pošty (č.l. 146 spisu) s výzvou na vyjadrenie v stanovenej lehote; žalovaná sa viac vo veci žiadnym spôsobom nevyjadrila.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonával odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 4.500,- € s príslušenstvom (prvý výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhoveniu žalobe žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.2 Odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Z vykonaného dokazovania a nesporných skutkových tvrdení strán vyplynul záver, že žalobca a žalovaná uzavrela zmluvu o pôžičke zo dňa 13.10.2017 na sumu 4.500,- € a súčasne žalovaná dňa 13.10.2017 písomne uznala svoj dlh v sume 4.500,- € voči žalobcovi z titulu pôžičky a zaviazala sa ho zaplatiť; samotný podpis uvedených právnych úkonov žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nenamietala; tvrdenie v odvolaní o tom, že uznanie dlhu podpísala žalovaná v omyle je preto novým skutkovým tvrdením, ktoré je v odvolacom konaní neprípustné (§ 154 C.s.p.) a neboli ani splnené podmienky pre tzv. novoty v odvolacom konaní (§ 366 C.s.p.); aj podľa odvolacieho súdu sa žalobcovi podarilo preukázať aj jeho tvrdenie o skutočnom odovzdaní sumy 4.500,- € žalovanej z titulu pôžičky vzhľadom na reálny charakter zmluvy o pôžičke, ktorá skutočnosť aj podľa odvolacieho súdu vyplýva zo samotného textu zmluvy, ktorý žalovaná vlastnoručne podpísala ako aj z výpovede svedkov, ktorí boli osobne prítomní pri odovzdaní finančných prostriedkov žalovanej; drobné nezrovnalosti pri výpovediach svedkov navrhnutých žalobcom ani podľa názoru odvolacieho súdu nenarúšajú ich vierohodnosť; na druhej strane sa žalovanej ani podľa odvolacieho súdu nepodarilo preukázať jej tvrdenie, že k odovzdaniu finančných prostriedkov v sume 4.500,- € zo strany žalobcu nedošlo, resp. že predmetná suma mala predstavovať schodok (manka) v prevádzke žalobcu; svedkovia navrhnutí žalovanou neboli prítomní pri odovzdávaní finančných prostriedkov, preto ich samotná výpoveď nemohla spochybníť obsah písomných právnych úkonov (zmluva o pôžičke a uznanie dlhu) ani výpoveď svedkov, ktorí boli prítomní pri odovzdávaní finančných prostriedkov žalovanej; súčasne z dokazovania nevyplynul záver, že žalovaná pracovala pre žalobcu, preto pôžička nemohla byť tvrdeným spôsobom vyrovnania schodku (manka) v jeho prevádzke, nakoľko žalovaná skončila pracovný pomer dohodou so svojím zamestnávateľom (U.), ktorá bola uzavretá až po podpise spornej zmluvy o pôžičke a uznaní dlhu; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o vyhovení žalobe (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil.

4.4.3 Žalovaná v odvolaní osobitne namietala nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie; odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na zrušenie napadnutého

rozsudku súdu prvej inštancie pre porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. ako sa toho domáhala žalovaná v podanom odvolaní; na rokovaní občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočnilo dňa 03.12.2015, bolo prijaté stanovisko, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku; Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“; toto stanovisko bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016 pod č. 2; z uvedeného stanoviska pre účely odvolacieho konania za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 vyplýval záver, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu s dôsledkom vzniku povinnosti odvolacieho súdu zrušiť takéto rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 mohlo dôjsť len výnimočne v prípadoch, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, t.j. v prípadoch, keď z rozhodnutia nemožno vôbec zistiť dôvody, na základe ktorých súd v konkrétnej veci rozhodol; v právnych pomeroch Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 predstavuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia v odôvodnených prípadoch porušenie práva strany na spravodlivý proces a preto bude predmetné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj naďalej použiteľné; preskúmaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolania žalovanej došiel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok riadne obsahuje uvedenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu ohľadne jeho základu ako aj výšky, preto v prejednávanom spore neboli splnené výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku nemôže vyplývať len zo samotného nesúhlasu žalovanej s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho dôvodmi.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaná podané odvolanie odôvodnila tým, že v prejednávanom spore došiel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci sa však obsahom uplatnených odvolacích dôvodov podľa odvolacieho súdu žalovanej nepodarilo spochybníť (body 4.4.1 a 4.4.2 odôvodnenia). Odvolací súd nezistil ani porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces z dôvodu tvrdého nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. (bod 4.4.3 odôvodnenia). Žalovaná v podanom odvolaní konkrétne nešpecifikovala žiadnu inú vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), preto sa týmto odvolacím dôvodom odvolací súd osobitne nezaoberal.

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o vyhovení žalobe (prvý výrok) ako vecne správne potvrdil.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania ako závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) preskúmal aj výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok) a došiel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie plne úspešnému žalobcovi v plnom rozsahu; nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť plnenia, zostal výrok o trovách konania v tejto

podobe nevykonateľný; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok z formálnych dôvodov zmeniť a uložiť plne neúspešnej žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalobcu pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu odvolací súd proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).